

מ"ת 38483/12/13 - מדינת ישראל נגד מחמד קיעאן, שריף קיעאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 38483-12-13 מדינת ישראל נ' קיעאן(עציר) ואח'

בפני המבקשת: כב' השופט יעקב פרסקי
נגד המשיבים: מדינת ישראל ע"י עו"ד שרון שוורץ
1. מחמד קיעאן (עציר) ע"י עו"ד נאשף דרוויש
2. שריף קיעאן (עציר) ע"י עו"ד נסר אלעטאונה

החלטה

רקע

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, שוד, גניבה מרכב או פירוק רכב ושינוי זהות של רכב. המשיב 1 יכונה להלן: "**מחמד**". למשיב 2 (להלן: "**שריף**") יוחסה בנוסף, באישום השני, עבירת הפרת הוראה חוקית.
2. ברקע הדברים אירוע מיום 9.12.13, בשעה 00:19. נטען כי המשיבים ביחד עם מעורב שלישי, ביצעו שוד של חנות הנוחות בתחנת הדלק סונול בכניסה ליישוב חורה. למשיבים מיוחס תחכום בכך שסמוך לאירוע, גנבו לוחיות זיהוי של שני רכבים, ש"הולבשו" על גבי רכב טויוטה בו נסעו השלושה, כשהם נושאים עימם ברכב כובע גרב ובו חורים לעיניים ולפה, מחממי צוואר, כפפות חד פעמיות מגומי ומצת דמוי אקדח.
3. בהגיע השלושה לתחנת הדלק, יצאו מהרכב, כשהם עוטים על פניהם כובעי גרב ומחממי צוואר באופן שמחצית פניהם מכוסים, כשהאחר עוטה את הכפפות על ידיו ושריף מחזיק בכיסו את המצת. השלושה נכנסו לחנות הנוחות למרות שהעובד במקום (להלן: "**המתלונן**") מסר כי החנות סגורה. האחר ניגש לקופה וניסה לפתוח אותה. בזמן שהמתלונן יצא מדלת החנות לכיוון חלון השירות ומסר למעורבים כי המשטרה תיכף תגיע למקום, הורה האחר לנאשמים לתפוס את המתלונן. מחמד איים על המתלונן שהם יכולים "להרוג אותו בלי לחשוב פעמיים ומבלי לדפוק חשבון" בעוד ששריף הוציא מכיסו את המצת, הרים את ידו וכיוון את המצת לכיוון המתלונן, אשר הרים שתי ידיים באוויר, בסוברו שמדובר באקדח אמיתי והחל לסגת לאחור. הנאשמים נכנסו לרכב הטויוטה בזמן שהאחר שלא הצליח לפתוח את הקופה, נטל מספר קופסאות סיגריות מהמתקן הסמוך לקופה.

4. לשריף מיוחס כי הפר הוראת בית המשפט באשר למעצר בית לילי בו היה מצוי בתיק אחר.

דין

כפי שיפורט להלן, מצאתי כי המבקשת הוכיחה קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיבים.

5. כידוע, בהתאם להלכת זאדה, (בש"פ 1466/04 זאדה נ' מדינת ישראל (26.2.04)), לצורך הבקשה למעצר עד לתום ההליכים, יש צורך בהצגת ראיות אשר יהיה בהן את הפוטנציאל להרשעת הנאשם. בענייננו, וכפי שיפורט להלן, המבקשת טוענת לראיות אשר בהצטברותן ושילובם, עומדת היא ברף הראייתי הנדרש של ראיות לכאורה לאשמת המשיבים.

6. עסקינן בתיק בו קיומן של הראיות לכאורה נובע מהצטברות ראיות נסיבתיות. בהתאם להלכת בש"פ 5588/12 זלמן שלמה ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל (24.9.12, כב' השופט ניל הנדל) העוסקת בתיק בו הראיות להוכחת אשמת הנאשם היו נסיבתיות, פורט שישנן שלוש אפשרויות: הראשונה, כאשר הראיות לכאורה הנסיבתיות, מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת, במצב זה עומדת המבקשת בנטל הנדרש. השנייה, הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום התיק העיקרי ובמקרה שכזה, לא עומדת המבקשת בנטל הנדרש ממנה. השלישית, הכוללת מעין מקרי גבול, ולפיהן הראיות לכאורה הנסיבתיות, עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, ברמה של סיכוי סביר להרשעה. במקרה שכזה, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד לתום ההליכים.

הראיות לחובת המשיבים וטענות המבקשת

7. לא הייתה מחלוקת על כי שריף נתפס בידי השוטרים כאשר אינו מצוי במקום בו היה אמור להימצא, בחלופת מעצר בית לילי, ומכאן שישנן ראיות לכאורה לאישום השני, המיוחס לשריף.

8. עיון בתיק מעלה כי במוקד, התקבלה הודעה על השוד. תפיסתל המשיבים הייתה 14 דקות בלבד לאחר מכן. בזמן השוד הזעיק המתלונן את המשטרה, ומיד לאחר מכן סיירי משטרה חיפשו את הרכב שתיאורו נמסר בידי המתלונן. השוטרים חגי שרון ורועי מלכה, ביצעו סריקות על הכביש ביישוב חורה לכיוון יתיר, ולפתע, רכב דומה לתיאור המבוקש, חצה את הציר בו נסעו. השוטרים נסעו במהירות לכיוון ואיתרו את הרכב שאורותיו כבויים, עמדו מאחוריו עם אורות גבוהים וזיהו שלוש דמויות. שניים מהנוסעים ישבו במושב האחורי שברכב, מורידים דברים מהראש.

9. לבושם של היושבים ברכב, דמה מאוד ללבוש השלושה שביצעו את המיוחס, 14 דקות קודם לכן. במכונית נתפסו 5 חפיסות סיגריות מהסוג שנשדד מחנות הנוחות, (מנהל החנות אישר בחקירתו כי נגנבו בין 3-5 חפיסות סיגריות). במכונית המשיבים נתפס מצת אקדח, דומה לזה שבו השתמש שריף כחלק מהאיום על המתלונן. במכונית נתפסו כפפות גומי, ופרטי כסות, דומים לאלו שבהם נעשה שימוש בשוד, כובע גרב אחד ובו חורים לעיניים ולפה, וכן מחממי צוואר. מדובר בפרטים רבים זהים או דומים לאלו שבהם נעשה השוד. דמיון פריטי הלבוש אינו כללי אלא מדובר כמעט אחד לאחד בדמיון שבין בגדי המשיבים בתפיסתם לאלו של המבצעים, ובהתאמה באותו סדר, כפי שצולם במצלמות האבטחה.

החוקר אלון ברד ערך דו"ח צפייה מפורט מיום 12.12.13, בו פורט הדמיון בין פריטי הלבוש של המבצעים, לפי מצלמות האבטחה בזירה, ועדות המתלונן, ובין המשיבים והלבוש שנתפס עליהם. בין היתר, שריף מזוהה לפי מבנה גופו, ושנה לכאורה הדבקה של איזולירבנד שחור על קידמת הקפוצ'ון, על מקום בו היה כתוב שהיה ניסיון להסתיר. במכונית בה נתפסו המשיבים, נתפס גם איזולירבנד שחור. בנקודה זו אציין כי אף אני סבור שישנו דמיון בין המבצע, בעל מבנה הגוף המלא, לבין שריף בתמונה המופיעה בתיק, כאשר שריף צולם מאחור, דמיון בבגדים ובמבנה. כך גם לגבי מחמד, וכפי שפורט בדו"ח הצפייה. מכאן שאני דוחה טענה ולפיה ישנו מחדל חקירה בכך שלא בוצעה בדיקה בתחום הראיה הדיגיטלית.

דו"ח הצפייה אף העלה כי החשוד שנראה כמי שנוהג ברכב בתחנת הדלק, הינו המעורב השלישי, שזהותו ידועה למשטרה, אותו אחר שברח בשעת המעצר, כאשר יצא מדלת הנהג, שהמסמכים שלו נותרו במכונית ומצוי בבריחה.

10. המשיבים נחקרו סמוך לאחר תפיסתם ומסרו גרסה תמוהה. מחמד הכחיש שנסע ברכב, טען שהתיישב ברכב מאחור ואז נעצר. טען כי היה עם שריף בחצי שעה - שעה שלפני. טען כי לבש בגד שהיה בשיג על אחד הכיסאות. שריף טען כי מחמד כלל לא נכנס לרכב ונתפס ביחד עימו מחוץ לרכב. שריף אינו יודע להשיב מאין הקפוצ'ון שלבש, וטוען כי מצא אותו. שריף טען שאינו זוכר כמה זמן היה עם מחמד. נשאל אם יכול להיות שהיה עם מחמד שעה, ומסר שיכול להיות. לאחר מכן מסר שמחמד לא היה איתו אלא היה ב"נרגילה". נשאל לגבי הקפוצ'ון שלובש, מסר כי לקח אותו מבית הקפה, מסר שאינו יודע באיזה שעה והוא מצא אותו מאחורי שולחן וגנב אותו. מחמד מיד בסמוך לאחר מכן נחקר שוב. ואז סיפר כי שריף היה איתו כל היום בבית הקפה. בחקירה שלישית, ביום 15.12.13 מחמד טען כי קבע עם שריף לאחר העבודה במקום שקבעו, שהלך לביתו לבד ואחר כך תכנן להיפגש עם שריף. בנקודת המפגש, ראה את שריף נכנס לרכב, אז גם הוא נכנס לרכב.

גרסאות המשיבים סותרות אחת את השנייה, ואף את דוחות השוטרים אשר ראו את המשיבים בתוך הרכב, כאשר הגיעו מאחוריו. הקושי בגרסת המשיבים באשר לביגוד נובע גם מכך שיש בו חוסר הגיון פנימי. מחמד מסר כי כאשר היה בעבודה לבש מעיל עור, חזר לביתו, ובשל כך שמדובר במעיל יקר, יצא ללא מעיל, ואז סמוך לתפיסה, לאחר חצות, מצא מעיל על אחד הכיסאות בשיג שליד. מדובר באמצע דצמבר, לאחר חצות, לילות קרים מאוד. תמוה שמחמד יצא מביתו ללא מעיל ודווקא כאשר החליט לעלות למכונית שחנתה במקום, אז פשוט מצא כסות עימה נתפס.

13. המשיבים שמרו בחלק מהחקירות על זכות השתיקה, בין בצורה מפורשת ובין על דרך של תשובות שיטתיות

"לא זוכר" וכיו"ב. זכותם של חשודים לשמור על זכות השתיקה, אולם כבר נקבע כי השמירה על זכות השתיקה, מחזקת את הראיות שיש כנגד נאשם.

14. נערך תרגיל חקירה בו הייתה שיחה מבוקרת בין המשיבים ממנה עלה חששם באשר להסתבכות. אחד מוסר לשני כי שינה קצת את הגרסה, והם מנסים לתאם מה היה השינוי ומסכמים כי אם יושיבו אותם אחד ליד השני, יכחישו, (ומתברר כי בעימות שנערך בין השניים, שמרו הם על זכות השתיקה). מכאן טוענת המבקשת חיזוק לראיות. המשיבים מצביעים על כי בשיחה מבוקרת קודמת בה שוחחו, טענו המשיבים זה לזה כי אם היו יודעים את שמו של השלישי, היו מוסרים את שמו למשטרה. לא מצאתי כי בשיחות המבוקרות יש להוסיף או לגרוע מהמארג הראיתי.

הקשיים שהעלו המשיבים

15. המשיבים העלו טענות לחולשת הראיות לכאורה. נטען כי הביגוד שנתפס הינו ביגוד רגיל, פשוט, אשר מצוי בשימוש אנשים מהישוב חורה, נטען כי אולי הביגוד דומה אך בוודאי שלא תואם. לטענת המשיבים, הכיזד רק כאשר הגיעו השוטרים, הסירו המשיבים או מי מהם את פריט הלבוש מהראש והרי אם היו חשודים במשהו, כפי שהסירו את לוחיות מספר הרכב הגנובות כך היו עושים ללבוש, ואף מסלקים אותו. לא מצאתי בטיעונים אלה ממש. הותרת פריט הכסות, אינם מחלישים את הראיות. גם היות הלבוש, לבוש שאינו מאוד מיוחד אין בו די, ואפנה לשם כך לדו"ח הצפייה.

16. נטען כי המתלונן מסר שיוכל לזהות את המשיבים ומכאן שהעדר מסדר זיהוי הינו מחדל חקירה. אלא שגרסת המתלונן כעולה מדו"ח פתיחת האירוע הייתה שהוא "מרגיש" שהמבצעים משבט אלקיען. בהודעה שמסר מיד לאחר הגעת השוטרים מסר שהמבצעים היו מכוסים עד לעיניים, מהצוואר ועד לעיניים. צפייה במצלמות האבטחה העלתה כי המבצעים היו מכוסים, כמעט באופן מלא. לפיכך, אי עריכת מסדר זיהוי, אינו מחדל היורד לשורשו של ענין. בהתאם, לא מצאתי פגם של ממש בכך שהמצית דמוי האקדה, לא נלקחה לבדיקת ט.א. שהרי, השוטרים העידו כי כאשר הגיעו למקום, המשיבים היו בתוך המכונית ואף המשיבים עצמם טוענים שנגעו בדברים בתוך המכונית.

17. המשיבים העלו אפשרות כי השוד בוצע על ידי שלושה אחרים שנסעו ברכב דומה לרכבם, וזאת לאור הצפייה במצלמת תוכנית "עיר ללא אלימות" שמצלמת את כיכר חורה. בדו"ח הצפייה מיום 10.12.13, מתאר השוטר ברד כי נכנס לחורה רכב דומה לרכב שממנו יצאו החשודים בתחנת הדלק, בסביבות 00:20 ולא נראה רכב יוצא לפחות לא עד 00:28. לעומת זאת, בכיוון שלתוך חורה, במצלמה שבכיכר חורה, כיכר המועצה המובילה לשכונה 10 בשעה 00:27 נצפה רכב דומה, לכיוון השכונה בה נתפסו המשיבים. המשיבים תולים ייבם בתמליל השיחה של המתלונן למוקד המשטרה, כאשר נשאל: "לכיוון עומר, נכון?", השיב: "כן, כן חורה בצומת לכיוון ערד שם".

18. מכאן טוענים המשיבים כי יתכן וישנו רכב אחר בו בוצע השוד, שכן המתלונן מסר שהשודדים ברחו לכיוון ערד. אלא שכאמור, מצלמות צומת חורה לא זוהו רכבים היוצאים מחורה, אלא רכב הנוסע לשכונה 10. ככול שהמתלונן התכוון לכך שהשודדים יצאו מחורה, הדבר אינו תואם את מצלמות "עיר ללא אלימות" בחורה. יש לבחון נקודה זו, האם המתלונן התכוון בדבריו לכיוון יציאת הרכב או למיקום הימצאותו של היישוב חורה. למעשה המשיבים טוענים כי הרכב בו

נתפסו הינו רכב שלישי שעמד במקומו, להבדיל מרכב שני שיצא מחורה, ורכב שלישי שנע בתוך חורה אותו ראו השוטרים שחוצה את דרכם.

19. השוטר רועי מלכה, שהיה ברכב שתפס את המשיבים מציין בהודעתו כי כאשר סרק את הדרך באזור שכ' 10 על הציר ליתיר זיהה: "אורות של רכב בנסיעה מהירה שניכנס לכיוון השכונה מדומם מנוע ומכבה אורות. לציין שאני צמצמתי לרכב בנסיעה מהירה מכיוון שהרכב העלה חשד בנסיעתו המופרזת. הגענו לכיוון הרכב. העמדתי את הרכב אחריו. הייתי בקשר עין למה שקורה בתוך הרכב...". לפיכך, הרכב שנצפה מגיע מכיוון תחנת הדלק, מתאים לרכב שצפו השוטרים ורדפו אחריו עד תפיסתו. בטענות המשיבים לא מצאתי חולשה של ממש בראיות.

20. מדובר ברכב שמספרו אינו זהה לזה שהיה באירוע. התברר כי לוחיות שני רכבים שונים נגנבו בסמוך לאירוע, וברכב של המשיבים בשעת התפיסה, היו מספרי הרכב המקוריים. לטענת המשיבים, אם הכול קרה כל כך מהר, כיצד הספיקו להסיר את הלוחיות, והוסיפו כי אין דו"ח המצביע על כך שעל הלוחיות הרשמיות, הוצמדו לוחות רישוי מזויפים. לא ניתן לומר שאין ממש בטענות אלו. מאידך, אין זה בלתי סביר כי הספיקו להסיר את הלוחיות סמוך לאחר האירוע, והמשיכו בנסיעה. כך למשל, ככול שהשוד אירע בשעה 00:19, והמבצעים עזבו את תחנת הדלק בשעה 00:22, אולם נצפו בשעה 00:27 בכיכר המועצה בחורה, יכלו להסיר בזמן זה את הלוחיות. בכול אופן, נקודה זו הינה הגם שמעלה טענה ראויה למשיבים, אין בה בכדי להחליש את מארג הראיות המביאות למסקנה ולפיה עמדה המבקשת בחובתה להוכיח קיומן של ראיות לכאורה.

סיכום

21. המבקשת הצביעה על מארג ראיות לכאורה, שיש בהם בכדי לבסס את האפשרות השלישית המוזכרת בבש"פ 5588/12 שלעיל, לגבי ראיות לכאורה המספיקות לשלב זה של בקשת המעצר.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ד, 01 ינואר 2014, במעמד הצדדים.